С П Р А В К А

ЗА СТАНОВИЩАТА, ИЗРАЗЕНИ В РАМКИТЕ НА ОБЩЕСТВЕНОТО ОБСЪЖДАНЕ

ПО РЕДА НА ЧЛ. 26 ОТ ЗАКОНА ЗА НОРМАТИВНИТЕ АКТОВЕ НА ПРОЕКТ НА ПРАВИЛНИК ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ПРАВИЛНИКА НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ И НА НЕЙНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ

	Автор на предложението	**Предложение/ Бележки**	**Отразяване**	**Коментари**
1.	Десислава Цекова	**1.** § 2. В чл. 5 се правят следните изменения и допълнения: Създава се нова ал. 2: „(2) Комисията приема организационната структура, щата и вътрешните правила за работната заплата.“ Предлагам да се премахне „щата“ от текста. На негово място да е числеността на администрацията или длъжностите в администрацията. Съгласно Закона за администрацията няма „щат“, а длъжности в администрацията в глава трета. Съгласно Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията няма „щат“, там са посочени длъжностите в администрацията. **2.** § 3. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения: 1. Точка 8 се изменя така:	**1.** Приема се **2.** Приема се.	**1.** Текстът на чл. 5, ал. 2 от проекта на правилник е редактиран, както следва: „§ 2. В чл. 5 се правят следните изменения и допълнения: 1. Създава се нова ал. 2: „(2) Комисията приема организационната структура, числеността на администрацията и вътрешните правила за работната заплата.“ **2.** Текстът на чл. 6, т. 8 от проекта на правилник е редактиран, както следва: „§ 3. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

		„8. утвърждава длъжностно, щатно и поименно разписание на комисията;“ Съгласно Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията няма „щатно разписание. Съгласно чл. 11 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията се изготвя длъжностно разписание и поименно разписание. Реално длъжностно разписание и щатно е едно и също нещо. Така, че предлагам „щатно“ да отпадне от текста.		1. Точка 8 се изменя така: „8. утвърждава длъжностното и поименно разписание на комисията;“
		3. § 11. Създава нов чл. 22а: „Чл. 22а. Дирекция „Административно-правно и информационно обслужване“ 2. изготвя и актуализира длъжностното и щатното и поименно разписание на комисията и нейната администрация; Тук също да отпадне „щатно“ от текста.	**3.** Приема се.	**3.** Текстът на чл. 22а, т. 2 от проекта на правилник е редактиран, както следва: „Чл. 22а. Дирекция „Административно-правно и информационно обслужване“ 2. изготвя и актуализира длъжностното и поименно разписание на комисията и на нейната администрация;“
		4. 6. изготвя и изпраща в законоустановения срок уведомленията до териториалното поделение на НАП за възникването, изменението и прекратяването на трудовите правоотношения със служители на комисията; Съгласно изменението на Закона за държавния служител и Кодекса на труда, считано от 01.06.2025 г. не се подават уведомление до НАП за възникването, изменението и прекратяването на трудовите правоотношения със служители на комисията. Текста да придобие следната редакция:	**4.** Приема се по принцип.	**4.** Предложението е отразено в редакцията на чл. 22а, т. 6 от проекта на правилник, като е съобразено обстоятелството, че от 1 юни 2026 г. в регистъра на заетостта ще се вписва информация и за служебните правоотношения. В тази връзка в заключителните разпоредби е предвидено, че по отношение на информацията, касаеща служебните правоотношения нормата влиза в сила от 1 юни 2026 г.

		Вписва данните в регистъра на заетостта за сключването или изменението на трудовия договор и за неговото прекратяване. **5.** § 30. В чл. 79и, ал. 2 думите „Държавна агенция „Електронно управление“ се заменят с „Изпълнителна агенция „Електронно управление“. Тук сигурно сте имали предвид Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“.	**5.** Приема се.	**5.** В чл. 79и, ал. 2 от проекта на правилник думите „Държавна агенция „Електронно управление“ са заменени с „Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“.
2.	Димитър Иванов (постъпило по имейла на комисията)	**1.** Впечатление прави обстоятелството, че в предложените изменения на правилника се запазва тенденцията на пунктуалност и каузалност на правилата, свързани с провеждане на заседанията на комисията. В допълнение, нормите не обхващат, или са неспособни да уредят правилата, приложими към начина на водене на заседанията и участието на страните в тях. Въпреки че спрямо производствата се прилага АПК, липсва организация на заседания и приложимия ред. Например, от § 4. където се създава ал. 7, не става ясно при кои условия съставът на комисията може да заседава от разстояние и как ще се отрази това обстоятелство на участниците в производствата. На следващо място, като придружител на страна в производство, присъствал в заседание, установих, че присъстващите граждани не са запознати с реда на водене на заседанията, което иначе би изяснило очакванията и улеснило защитата на страните. Предлагам, в правилника или в друг документ да се намери място за разписване на реда на провеждане на заседанията на комисията и организацията им, както	**1.** Приема се по принцип.	**1.** В чл. 8 от ПДКЗЛДНА (§ 4 от проекта) е предвидено КЗЛД да приема правила за организацията на заседанията, като част от досегашните алинеите, с оглед техния вътрешноведомствен характер, се предвижда да са част от въпросните правила. Допълнително текстът на чл. 8, ал. 7 е прецизиран с цел да се преодолеят неяснотите, които възникват.

		например го е направила Комисията за финансов надзор. При всички случаи обаче, следва да се гарантира достъпността на тези правила.		
		2. Намирам някои от текстовете в правилника за неясни от гледна точка на тяхното приложение на практика. Например в чл. 73, ал. 3 не става ясно как се определя служителят за работа със специализираната система на комисията, или в чл. 13а – относно защитата на правата на служителите в администрацията.	**2.** Приема се частично.	**2.** Относно първата част на коментара следва да се посочи, че служителят по чл. 73, ал. 3 от проекта на правилник изпълнява задълженията си съобразно длъжностната характеристика за конкретната длъжност, където са посочени конкретните задължения, отговорности, права, изисквания за квалификация и условия на труд за дадена длъжност в организацията. В този смисъл не е налице твърдяната неяснота. По отношение защитата на правата на служителите в администрацията се предвижда условията да се предвидят във вътрешноведомствен акт и в тази връзка е добавен нов § 8 в проекта на правилник.
		3. На следващо място считам, че чл. 87а (§ 34 от проекта) ограничава председателят на комисията, който е задължен субект по смисъла на Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения като работодател – чл. 11, т. 3 от ЗЗЛД. В предложената редакция, приемането на правилата за вътрешно подаване на сигнали е обусловено от решение на комисията, която е	**3.** Приема се.	**3.** В текста на чл. 87а от проекта на правилник изразът „след решение на комисията“ е заличен.

		колегиален орган, но не притежава качеството на работодател.		
3.	Никола Гешев	**1.** По § 4: От предвидения проект на нова ал. 7 на чл. 8 не е ясно кой може да отправя мотивирано искане (председател, член, страна в административното производство или друго лице) за заседание от разстояние. Не е предвидено в какъв срок може да се прави такова искане и пред кого (председател или Комисия). Понятието „служебна необходимост“ не е с утвърдено правно значение и също поражда неяснота. Доколкото са предвидени като алтернативи „мотивираното искане“ не следва да е свързано със „служебна необходимост“, а с нещо друго. Понятието „виртуално участие“ не е легално, тъй като то може да се осъществи и чрез дигитален аватар или чатбот. Трябва да се уточни дали се касае само за видеоконферентна връзка с човешко участие или не. Също така не е ясно как тази проекторазпоредба ще се отнася към действащия чл. 12 от ПДКЗЛДНА, който урежда реда за неприсъствено вземане на решения. Като цяло проекторазпоредбата не отговаря на изискванията за формулиране на разпоредби на нормативен акт, установени в Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове.	**1.** Приема се частично.	**1.** Изразът „служебна необходимост“ е възприет от законодателя в Закона за държавния служител. Аналогично, Кодексът на труда си служи с „производствена необходимост“. В тази връзка понятието е с утвърдено правно значение. От своя страна мотивираното искане може да съдържа конкретната служебната необходимост, която да обосновава участието на председателя и/или член на комисията при вземане на решение дистанционно, по електронен път. Предвидената в чл. 8, ал. 7 хипотеза отговаря на съвременните тенденции за развитие на информационното общество и ще допринесе за гъвкаво и своевременно разглеждане на въпроси от компетентността на надзорния орган и вземане на решения. Следва да се посочи, че посочения начин на работа е наложен в дейността на национални и европейски организации. Проектът на чл. 8, ал. 7 и действащия към момента текст на чл. 12 от ПДКЗЛДНА уреждат две различни хипотези – в първия случай вземането на решение е присъствено, а във втория – неприсъствено.

				За точното разбиране на текста, в проекта на правилник същият е прецизиран.
		2. По § 5: С проекторазпоредбата е предвидено да се отмени воденето на стенографски протокол на заседанията, без обаче да се въвеждат други изисквания за пълнота и форма на протоколирането. Такъв подход би накърнил принципите, при които администрацията осъществява своята дейност (чл. 2 от Закона за администрацията).	**2.** Не се приема.	**2.** Не може да се приеме, че принципите, при които администрацията осъществява своята дейност се уповават на стенографския протокол. Дори при провеждането на съдебно заседание законодателят не е предвидил воденето на стенографски протокол. В допълнение следва да се посочи, че в съществуваща ал. 2 на нормата са посочени реквизитите на протокола - датата и мястото на провеждане на заседанието, видът на заседанието, присъстващите членове на комисията и служители от администрацията, явилите се заинтересовани лица, приетият дневен ред, направените по него изказвания и взетите решения. В тази връзка забележката, че липсват изисквания за съдържание и форма на протокола е неоснователно.
		3. По § 6: Направената препратка е неточна. Предвидената в § 4, т. 1 нова ал. 7 на чл. 8 няма две изречения. Трябва да се препраща към ал. 8 (сегашна ал. 7).	**3.** Приема се.	**3.** Препратката е прецизирана

		4. По § 7: Заслужава да се отбележи, че с предложеното изменение на чл. 13, ал. 2 се цели обхващането и на проверките по сигнали за нарушения на ЗЗЛПСПОИН. Продължава обаче да бъде неясно по какви критерии КЗЛД ще мотивира решенията си за извършване на проверки без уведомяване на проверяваните лица. Ноторен факт е, че по-голямата част от извършваните от КЛЗД проверки са свързани с посещения в частни жилищни или нежилищни имоти. При липса на предварително уведомяване на техните собственици или ползватели се рискува проверките да не бъдат реализирани поради обективна невъзможност за осигуряване на достъп до тях. Това от своя страна би породило нецелесъобразни разходи на бюджетни средства за целите на командироване на проверяващите длъжностни лица от КЗЛД.	**4.** Не се приема	**4.** От практическа гледна точка комисията извършва проверки и на администратори на, и обработващи лични данни, които не са физически лица и не обработват лични данни вътре в жилищни имоти. Ефективността на проверките, които се извършват, понякога налага тяхната внезапност и неуведомяване на проверяваното лице. В противен случай, е възможно да се възпрепятства истинността на установяваните чрез съобщените проверки обстоятелства. Следва да се посочи, че проверки без уведомяване на проверяваното лице се извършват на лица, които имат свободен достъп до помещенията, в които се обработват лични данни – държавни институции, нотариуси, частни съдебни изпълнители и прочие, както и за обстоятелства, за които не е необходим достъп до жилищни помещения – например установяване изпълнението на издадено разпореждане на комисията за демонтиране на камера. Всяко решение на комисията с оглед неговата разпоредителна част се мотивира съобразно правилата на АПК и подлежи на съдебен контрол за законосъобразност в неговата цялост, включително и по отношение на

				правните и фактически основания за приемането му.
		5. По § 8: Мотивите за обособяване на общата администрация в две дирекции са неубедителни. Заявява се декларативно, че е обусловено от функционалните специфики и различния предмет на дейност на звената. Твърди се, че обособяването ѝ в две дирекции е „стратегически оправдано тъй като подобрява управлението, увеличава ефективността и отчетността, позволява специализация и развитие на служителите, съответства на съвременните административни стандарти“. Съвременните административни стандарти обаче са свързани с оптимизиране на работни процеси, респ. на структурите и звената, които отговарят за тях. По никакъв начин не е съобразен численият състав на общата администрация на КЗЛД, който видно от приложението към настоящия ПДКЗЛДНА не е толкова многоброен (29 щатни бройки), че да налага такава необходимост. По силата на чл. 12, ал. 7 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията общата администрация се организира в една дирекция, когато определената обща численост на административната структура е до 50 щатни бройки. Премахването на приложението към чл. 15, ал. 6, определящо числеността на персонала в организационната структура и административните звена на КЗЛД, създава предпоставки за непрекъснати структурни промени и дисциплинарен произвол. Зад представените „кухи“ мотиви по-скоро прозира	**5.** Не се приема	**5.** На първо място, относно „неубедителността“ на мотивите, считаме коментара за принципен. Във връзка с отбелязаното противоречие с чл. 12, ал. 7 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията считаме, че такова не е налице. Текстът на чл. 12, ал. 7 от Наредбата гласи, че общата администрация се организира в една дирекция, когато определената обща численост на *административната структура* е до 50 щатни бройки. В конкретния случай се има предвид структурата на администрацията, а не на административното звено – обща администрация. Комисията за защита на личните данни като административна структура, отчитаща дейността си пред Народното събрание, има численост 117 щатни бройки. На следващо място, както и към настоящия момент, комисията ще приема организационната структура, числеността на администрацията и вътрешните правила за работната заплата. Посоченото правило е в

		стремеж за разкриване на допълнителни ръководни длъжности, което е в дисонанс с утвърдената държавна политика за оптимизиране, а не „раздуване“ на административните структури и звена.		синхрон с изискването за независимост на надзорния орган. По този начин ще се преодолее забавянето, което се случва при по-дългата процедура по изменение на правилника на институцията. С тази гъвкавост ще се постигне така нужната навременна обезпеченост на административната дейност с оглед нейната организация и натовареност на звената в администрацията.
		6. По § 9: Отпадането на задължението на директорите на дирекции да изготвят отчети на тримесечие не съответства на принципа за отговорност и отчетност при работата на администрацията (чл. 2, ал. 1, т. 3 от Закона за администрацията).	**6.** Не се приема	**6.** Противно на изразеното мнение, в проекта на правилник не отпада задължението за изготвяне на отчети от директорите на дирекциите, а се премахва периодичността им. В този смисъл отчетите се дължат при всички случаи, дори и на по-кратки периоди.
		7. По § 11: В проекторазпоредбата на чл. 22а, т. 6 е оставен текст, който не отразява промените в Кодекса на труда. Вследствие на тях, считано от 1 юни 2025 г., работодателите вече не изпращат уведомления до НАП, а са длъжни да извършват вписвания в Единния електронен трудов запис на работника или служителя за сключването, изменението или прекратяването на трудов договор. Същият режим ще се прилага и за служебните правоотношения от 1 юни 2026 г.	**7.** Приема се	**7.** Предложението е отразено в редакцията на чл. 22а, т. 6 от проекта на правилник по повод вече постъпило предложени в този смисъл.

		8. В проекторазпоредбата на чл. 22а, т. 7 е предвидено, че дирекцията ще отговаря единствено за организирането на обученията в областта на защитата на личните данни, но не и за тези в областта на защита на сигнализиращите или публично оповестяващите информация за нарушения лица.	**8.** Приема се	**8.** Редакцията на чл. 22а, т. 7 е следната: „7. планира и подпомага организацията по обучение на служителите с цел повишаване на квалификацията им и кариерното развитие, и организира обученията в областта на защитата на личните данни и в областта на защита на сигнализиращите или публично оповестяващите информация за нарушения лица;“
		9. Предвиденото в чл. 22а, т. 27 функционално задължение за поддържане на интернет страницата на КЗЛД като основно и постоянно средство за осигуряване на обществената информираност не включва дейността на Комисията като Централен орган за външно подаване на сигнали по ЗЗЛПСПОИН.	**9.** Приема се	**9.** Редакцията на чл. 22а, т. 27 е следната: „27. поддържа интернет страницата на КЗЛД като основно и постоянно средство за осигуряване на обществената информираност относно дейностите на КЗЛД, функционирането на системата за защита на личните данни и за защита на сигнализиращите или публично оповестяващите информация за нарушения лица, и изготвя бюлетина на КЗЛД;“
		10. По § 13: В мотивите липсва информация за необходимостта от премахване на задължението за поддържане на регистър на постъпилите жалби. Предложението е странно, тъй като основната част от работата на КЗЛД е свързана именно с разглеждането на жалби от субекти на данни. Поддържането на регистър	**10.** Не се приема	**10.** Всяка постъпила в КЗЛД жалба подлежи на деловодно регистриране. В този смисъл регистърът, който следва да се поддържа от дирекция от специализираната администрация дублира деловодния регистър в

		на постъпилите жалби е в пряка връзка и с поддържането на „регистър с лични данни“ по чл. 4, т. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679, формиращ се от постъпващите и съхранявани от КЗЛД жалби.		противоречие на чл. 5, ал. 1 от Методическите указания за въвеждане на изцяло електронен вътрешен оборот на документи при изпълнението на всички административни процедури в администрациите на органите на изпълнителната власт. В една администрация може да има само един официален документен регистър освен в случаите, в които воденето и на друг регистър е предвидено в нормативен акт, като в конкретния случай условието не е налице. Считаме направеното обвързване с регистъра на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679, за неудачно, тъй като административният орган обработва лични данни не само по повод разглеждането на жалби.
		11. По § 15: Отмяната на правилото, по силата на което с решение на Комисията се определя служител, който да отговаря за разглеждането на сигнали по вътрешния канал на КЗЛД води до правна несигурност при неговото определяне. Изискванията за независимост и липса на конфликт на интереси при осъществяване на неговите задължения могат да бъдат накърнени, в случай че се определя еднолично, а не чрез решение на колегиалния орган, който всъщност е задължените субект по ЗЗЛПСПОИН.	**11.** Не се приема	**11.** Съгласно чл. 12 от ЗЗЛПСПОИН задължени субекти за създаване на канал за вътрешно подаване на сигнал са *работодателите*. Изхождайки от чл. 11, т. 3 от ЗЗЛД председателят на комисията назначава и освобождава държавните служители и сключва и прекратява трудовите договори на служителите по трудови правоотношения от администрацията, и в тази връзка има качеството на

				работодател и задължен субект по чл. 12 от ЗЗЛПСПОИН.
		12. По § 19 и 20: Липсват каквито и да е мотиви за отменянето на чл. 44 и чл. 45, които уреждат цели производства пред КЗЛД и касаят упражняването на права на субектите на данни, гарантирани с Глава осма от ЗЗЛД, респ. Директива (ЕС) 2016/680.	**12.** Приема се по принцип	**12.** Текстовете на чл. 44 и чл. 45 от правилника правят опит да се доразвие процедура, която следва да се приложи от надзорния орган, при реализиране на правната възможност по чл. 57 от ЗЗЛД субектът на данни да упражни правата си чрез комисията. Доколкото въпросните текстове приповтарят правомощия на надзорния орган, които изначално са предвидени в закона, няма пречка нормите да се запазят. Въпреки това, с оглед практическото приложение на производството, в чл. 45, ал. 4 от правилника е прецизиран срокът за произнасяне на комисията, тъй като към настоящия момент този срок съвпада със срока за произнасяне на администратора по постъпило искане по чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД и на практика възпрепятства комисията от реализирането на ефективен надзор спрямо произнасянето.
		13. По § 21: В чл. 51, т. 1 се реферира към параграф 4, а не към параграф 1 на чл. 36 от Регламент (ЕС) 2016/679. Особен интерес будят мотивите, според които становищата на КЗЛД по чл. 36, пар. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 са „правопораждащи/правопреграждащи и по	**13.** Не се приема.	**13.** Разпоредбата на чл. 36, пар. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвижда задължение за държавите членки да извършват консултация с надзорния орган по време на изготвянето на

		дефиниция се явяват индивидуални административни актове, подлежащи на съдебен контрол“. Визираната разпоредба предвижда задължение за държавите членки да извършват консултация с надзорния орган по време на изготвянето на предложения за законодателни мерки, които да бъдат приети от националните парламенти, или на регулаторни мерки, основани на такива законодателни мерки, които се отнасят до обработването. В тази хипотеза се очаква надзорният орган да бъде ангажиран с нормотворческия процес (на законово или подзаконово равнище), когато се изготвят проекти на нормативни актове, касаещи дейности по обработване на лични данни. Целта е да се осигури форма на предварителен контрол за съответствие на предложените мерки с нормативните изисквания за защита на личните данни. Актът на надзорния орган по чл. 36, пар. 4 е становище, което има консултативен (правно необвързващ) характер. Хипотезата на чл. 36, пар. 4 е специална по отношение на общото правило за извършване на предварителна консултация по параграф 1. Тя е специална и по отношение на хипотезата за предварителна консултация по чл. 36, пар. 5, където изрично се посочва, че надзорният орган се произнася с [раз]решение (вж. и чл. 61 от ПДКЗЛДНА). Противното разбиране, освен че е правно необосновано, би довело до фактическо блокиране (вето) на нормотвоческия процес от надзорния орган - правомощие, с което той не е овластен.		предложения за законодателни мерки, които да бъдат приети от националните парламенти, или на регулаторни мерки, основани на такива законодателни мерки, които се отнасят до обработването. В тази хипотеза се очаква надзорният орган да бъде ангажиран с нормотворческия процес (на законово или подзаконово равнище), когато се изготвят проекти на нормативни актове, касаещи дейности по обработване на лични данни. Целта е да се осигури форма на предварителен контрол за съответствие на предложените мерки с нормативните изисквания за защита на личните данни. Актът на надзорния орган по чл. 36, пар. 4 е становище. Традиционно тази дейност се осъществява от дирекция „Правно-нормативна и международна дейност“, чиято компетентност обхваща участие в междуведомствени работни групи и консултативни формати, ангажирани с изготвянето на проекти на нормативни актове както на международно, така и на национално ниво. Функциите на дирекцията са свързани с цялостното експертно подпомагане на процеса по разработване, съгласуване и оценка на регулаторни мерки, засягащи обработването на лични данни,

				включително чрез предварителен анализ на съответствието им с изискванията на законодателството в областта на защитата на личните данни. Дейността на дирекцията е насочена предимно към превенцията на нарушенията, като се осигурява навременно идентифициране на риск от несъответствие и се подпомага ефективното прилагане на принципите на защитата на данните още на етапа на нормотворческия процес.
		14. По § 22: Не е ясно какви са предложените изменения в чл. 72, доколкото при сравнение текстът на проекторазпоредбата се припокрива напълно с действащата.	**14.** Приема се.	**14.** Текстът от проекта е заличен.
		15. По § 23: Чрез предложените в чл. 73, ал. 5 изменения се допълват изр. 1 и 2, които машинално преписват разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от ЗЗЛПСПОИН, при положение че тя е пряко приложима за служителите от звеното на КЗЛД за външно подаване на сигнали по силата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛПСПОИН. Репликирането на законови разпоредби в нормативен акт от по-нисък ранг е юридически недопустимо, тъй като води до правна несигурност, а и няма никаква добавена стойност по отношение на регулацията на подзаконово равнище.	**15.** Не се приема	**15.** За да се посочат действията, които дирекцията предприема при постъпване на сигнал не е възможно да не се посочат начините, по които това може да се случи. В случай, че единствено се препрати към разпоредбата от ЗЗЛПСПОИН, която урежда начините, това би довело до възможно неразбиране при прилагането на текста от гражданите, които трябва да потърсят препратката в закона. Освен това, текстът на разпоредбата включва информация относно начина на

				разпределение на сигнала на служител от дирекция КВПС след генерирането на уникален идентификационен номер (УИН), който текст не е част от законовата разпоредба на чл. 15, ал. 3 от ЗЗЛПСПОИН. Предложените изменения, касаещи устното подаване на сигнали, са изцяло съобразени с последните законодателни изменения на ЗЗЛПСПОИН от 9 май 2025 г. (ДВ, бр. 38). В допълнение, чл. 39 от Указ 883 от 24.04.1974 г. допуска препращането към разпоредби на друг нормативен акт, само когато възпроизвеждането на разпоредбата, към която се препраща ще усложни текста.
		16. По § 25: В проектонормата на чл. 75, ал. 1 е предвидено, че служителят, отговарящ за разглеждането на сигнала ще извършва само някои от функциите по чл. 16 от ЗЗЛПСПОИН. Следва да се има предвид, че чл. 23, ал. 2 от ЗЗЛПСПОИН указва ясно и недвусмислено, че при приемането и работата със сигнали от звеното – канал за външно подаване на сигнали неговите служители прилагат разпоредбата на чл. 16 в цялост, а не избирателно.	**16.** Приема се частично.	**16.** Разпоредбата на чл. 16, т. 11, буква „г“ от ЗЗЛПСПОИН урежда препращането на сигнала към канала за външно подаване на сигнали, който е КЗЛД. В този смисъл препращане от централния орган на самия себе си, няма практически и смислов израз. Текстът на чл. 75, ал 1 от проекта на правилник е редактиран, както следва: „чл. 75, ал. 1. В хода на производството по разглеждане на всеки постъпил сигнал служителят, отговарящ за разглеждането на сигнала, извършва действията по чл. 16, т. 1 – 10 и т. 11,

				буква „а“ - „в“, чл. 23 и чл. 24 от ЗЗЛПСПОИН.“
		17. Фактите и обстоятелствата по един сигнал се изясняват от съответния компетентен орган по чл. 20 от ЗЗЛПСПОИН, който има правомощия да извърши проверка по същество на изнесените твърдения, а не от служител на външния канал, както е предвидено в чл. 75, ал. 2 от проекта.	**17.** Не се приема.	**17.** Разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от проекта е достатъчно ясна, що се касае до обстоятелството, че комисията се произнася с доклад за предприетите действия в срок не по-дълъг от три месеца, или в надлежно обосновани случаи – 6 месеца от получаването на сигнала (чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛПСПОИН). Прекратяването на проверката по сигнала, съгласно заложеното в ЗЗЛПСПОИН, приключва с акт на комисията – чл. 25 от закона, независимо, че проверките по изложеното в сигнала се извършват от компетентните органи по чл. 20 от ЗЗЛПСПОИН. В този смисъл, разписаното в чл. 75, ал. 2 от проекта на правилник е коректно и вярно и с оглед извършените промени в сроковете, изцяло отговарящи на законовите срокове по ЗЗЛПСПОИН.
		18. По § 27: Не е ясно какви са предложените изменения в чл. 77, доколкото при сравнение текстът на проекторазпоредбата се припокрива напълно с действащата.	**18.** Приема се.	**18.** Текстът от проекта е заличен.

		19. По § 28: В предложената нова редакция на чл. 78 не са включени членовете на КЗЛД, които съгласно чл. 6, ал. 1, т. 14 от Закона за противодействие на корупцията също попадат в кръга на лицата, заемащи публични длъжности. Изпуснат е и главният секретар на КЗЛД, който също попада в кръга на лицата, заемащи публични длъжности.	**19.** Приема се частично.	**19.** Основанието сигнал, подаден срещу или член на КЗЛД да се препраща на КПК е чл. 20, ал. 3 от ЗЗЛПСПОИН, където е предвидено, че когато сигналът съобщава за нарушения, извършени от лица, заемащи висши публични длъжности, КЗЛД изпраща сигнала за проверка на Комисията за противодействие на корупцията. В този смисъл редакцията на чл. 78 от проекта на правилник е прецизирана, както следва: „Чл. 78. При постъпване на сигнал или данни за публично оповестена информация за нарушения, подадени срещу председателя и/или член на комисията, директорът на дирекция „Канал за външно подаване на сигнали“ незабавно изпраща сигнала за проверка на Комисията за противодействие на корупцията.“ Нужно е да се посочи, че главният секретар на КЗЛД не е част от лицата, посочени в нормата на чл. 6, ал. 1, т. 14 от ЗПК.
		20. По § 29: В текста на чл. 79 не е предвиден механизъм за уведомяване на председателя на КЗЛД, тогава когато самият директор на дирекция „Канал за	**20.** Приема се	**20**. Добавена е алинея 2, както следва: „(2) При неизпълнение в срок на задължения по ЗЗЛПСПОИН и на този

		външно подаване на сигнали“ не изпълнява в срок задълженията си по ЗЗЛПСПОИН и по този правилник.		правилник от директора на дирекция "Канал за външно подаване на сигнали“, председателят на комисията със заповед нарежда образуването на дисциплинарно производство при условията и по реда на Закона за държавния служител.“
		21. По § 30: В правния мир не съществува орган с наименование – Изпълнителна агенция „Електронно управление“. От 2022 г. Държавна агенция „Електронно управление“ е закрита, а нейният правоприемник е Министерството на електронното управление. Може би вносителят е имал предвид Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“.	**21.** Приема се.	**21.** Текстът е прецизиран и във връзка с друг коментар в този смисъл. В чл. 79и, ал. 2 от проекта на правилник думите „Държавна агенция „Електронно управление“ се заменят с „Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“**.**
		22. По § 32: Съгласно чл. 10, ал. 2, т. 6 от ЗЗЛД на Комисията е възложена задача да организира, координира и провежда обучения в областта на защитата на личните данни. Комисията също така има правомощие да издава сертификат на лицата, преминали обучението (чл. 16, ал. 2 от ЗЗЛД). Видно от законовите изисквания законодателят е възложил провеждането на обучения на колегиалния орган, а не еднолично на нейния председател. Още повече, че съгласно чл. 83, ал. 2 от ПДКЗЛДНА обученията могат да се провеждат и от членове на Комисията. Поради тези аргументи следва да се запази настоящият текст на чл. 83, ал. 1, според който именно Комисията утвърждава структурата,	**22**. Не се приема.	**22.** Дейностите по изготвяне и утвърждаване на съдържанието, методологията и продължителността на обучението в областта на защитата на личните данни са подпомагащи правомощието на Комисията, каквито са например и дейностите по подпомагане на надзорния орган във връзка с производствата по чл. 26 от ПДКЗЛДНА. Същите имат за цел да поставят ориентир относно провеждането на обученията и са изцяло насочени към съдействие на

		съдържанието, методологията и продължителността на обучението в областта на защитата на личните данни.		лицата, които провеждат обученията – независимо дали са служители от администрацията или част от състава на колегиалния орган. От практическа гледна точка утвърждаването е акт по осъществяване на контрол спрямо изпълнението от страна на администрацията при участието ѝ в организирането и провеждането на въпросното обучение.
		23. По § 33: Без абсолютно никакви мотиви се предвижда да отпадне безплатното предоставяне на копия от документи по преписка, поискани от страните. Мярката е в ущърб на страните в административното производство и води до накърняване на принципа за достъпност, публичност и прозрачност по чл. 12 от АПК. Това е сериозно отклоняване от стандарта за добро административно обслужване.	**23.** Не се приема.	**23.** Изменението е предвидено с оглед нормата на чл. 34 от АПК, която гласи, че страните [в административното производство] имат право да преглеждат преписката и да си правят бележки и извадки по всяко време на производството. При наличие на технологична възможност страните имат право на достъп до преписката по електронен път, както и да си правят копия на хартиен и технически носител за своя сметка. Принципа за достъпност, публичност и прозрачност по чл. 12 от АПК е гарантиран с инструментариумът, който самия законодател е предвидил с нормите на кодекса.
		24. По § 36: Предвиденото премахване на приемното време на Комисията би било флагрантно нарушение на	**24.** Не се приема.	**24.** Заличаването на действащия към момента текст на чл. 90, ал. 1 от

		изричното изискване на Закона за администрацията и Наредбата за административното обслужване за осигуряване и обявяване на приемното време за граждани и организации.		ПДКЗЛДНА не следва да се тълкува в смисъл, че приемното време на комисията се „премахва“. Съгласно чл. 94 от ПДКЗЛДНА приемното време на председателя, членовете на комисията и главния секретар се оповестява на обозначено място в сградата на администрацията. Ако целта беше приемното време да се премахне, то щеше да се отмени и чл. 94. Осигуряването на приемно време за граждани и организации произтича пряко от нормата на чл. 24, ал. 2, т. 10 от Наредбата за административното обслужване, което няма как де се преодолее с изменение на правилника.
		25. По § 38: Важи написаното за § 8.	**25.** Не се приема	**25.** Важи написаното за §8.
		26. По титула на § 39: Думите „Заключителни разпоредби“ следва да се променят в ед. ч. на „Заключителна разпоредба“, тъй като е предвидена само една такава.	**26.** Не се приема	**26.** В резултат на постъпили други коментари и съобразяване с действащи нормативни задължения, в заключителните разпоредби са предвидени две разпоредби.
	Сдружение с нестопанска цел „Асоциация на Длъжностните лица по защита на	Предлагам в частта на Правилника, която регламентира обученията, да бъде въведено изискване за провеждане на задължително встъпително обучение за всяко лице, определено като Длъжностно лице по защита на данните (ДЛЗД). Обучението може да бъде:	Не се приема.	Въвеждането на задължителни и регулярни обучения на ДЛЗД не произтича от разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 (ОРЗД). ЗЗЛД и ПДКЗЛДНА регламентират провеждането на обучения, но това се

	данните“, office@adpo.bg	• задължително и встъпително при определяне на ново лице за ДЛЗД; • периодично – на всеки 3 години, с цел поддържане и актуализиране на знанията. Предлагам текстът да бъде включен като нов чл. 84а: „чл. 84а. (1) За всяко лице, определено като длъжностно лице по защита на данните и вписано в „Регистър на администраторите и обработващите лични данни, които са определили длъжностни лица по защита на данните“, се провежда задължително встъпително обучение, организирано от Комисията за защита на личните данни. (2) Вписаните в „Регистър на администраторите и обработващите лични данни, които са определили длъжностни лица по защита на данните“ Длъжностни лица по защита на данните подлежат на периодично обучение с цел поддържане на актуални знания относно нормативната уредба и добрите практики в областта на защитата на личните данни“ като това обучение се провежда на всеки три години. (3) За обучението по ал. 1 и ал. 2 се събират такси. II. Мотиви 1. Необходимост от гарантиране на минимално ниво на компетентност на ДЛЗД. Съгласно чл. 37, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2016/679 „Длъжностното лице по защита на данните се определя въз основа на неговите професионални качества, и по-специално въз основа на експертните му познания в областта на законодателството и практиките в областта на защитата на данните и способността му да изпълнява задачите, посочени в член 39“. На практика, много Администратори определят Длъжностно лице по		осъществява при необходимост и няма задължителен характер. Изискването на чл. 37, параграф 5 от ОРЗД е длъжностното лице по защита на данните да се определя въз основа па неговите професионални качества, на експертните му познания на законодателството и практиката в областта на защитата на данните. Т.е., преценката при определянето на такова лице принадлежи на администратора и обработващия лични данни. Няма изисквания относно специално образование, придобита квалификация, завършено обучение и др. Достатъчно е експертните познания и професионалните качества да са подходящи и свързани с дейността на отделния администратор. В съответствие с чл. 24 параграф 1 от ОРЗД администраторът взема предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица и въвежда подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с ОРЗД. На база тези задължения, въз основа на подхода, основан на риска се определя и ДЛЗД.

		защита на данните без необходимата за същото подготовка, което води до несъответствия, грешки и неправилно тълкуване на регулациите в областта на защита на личните данни. 2. Липса на мотивация и увереност при необучени лица. Лица, назначени без предварително обучение, често нямат мотивация да развиват компетенции в областта на защитата на данните. Това понижава качеството на изпълнение на функциите им, а в някои случаи води до формално изпълнение на ролята. 3. Подобряване на съответствието на администраторите и обработващите Задължителното обучение ще намали риска от нарушения, ще подпомогне институциите и организациите в правилното прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД и ще повиши нивото на защита на субектите на данните. 4. Уеднаквяване на практиките - В момента нивото на компетентност на ДЛЗД в различните администрации и частни организации варира значително. Въвеждането на официално задължение за обучение ще създаде еднаква минимална база от знания за всички новоназначени длъжностни лица по защита на данните. 5. Превенция на нарушенията на законодателството - Качественото и задължително встъпително обучение ще действа превантивно срещу нарушения на законодателството. Предложеното допълнение ще допринесе за: • по-високо ниво на експертиза на ДЛЗД в Р България; • подобрено съответствие на администраторите на лични данни със законовите изисквания; • намаляване на риска от нарушения и санкции;		Въвеждането на задължително обучение, осъществявано от надзорния орган, като условие за заемането на длъжността ДЛЗД, не е предвидено в ОРЗД и би могло да доведе до противоречие с други основни права и свободи на ЕС - като правото на труд, свободата на упражняване на професия и свободата на установяване. Прилагането на такава норма може да се разбира като въвеждане на сертифицираща процедура за заемане на длъжност, каквато не е предвидена от ОРЗД и за нейното прилагане и предвиден друг законов ред. Следва да се има предвид, че обучение може да бъде проведено и от други институции и лица. Предложението съдържа опасност от ограничаване правото на избор на администраторите и на обработващите лични данни при определяне на длъжностното лице по защита на данните. Не на последно място, КЗЛД не разполага с човешки и финансови ресурси да осигури постоянно и задължително обучение на длъжностни лица по защита на данните. В допълнение, следва да се има предвид, че КЗЛД е надзорният орган, който извършва проверки на дейността

		• по-добра защита на правата и свободите на гражданите. С оглед на гореизложеното, предлагам КЗЛД да включи изискването за задължително встъпително и периодично обучение в окончателния текст на Правилника.		на отделните администратори /обработващи лични данни. В този смисъл, надзорните правомощия на КЗЛД може да водят до конфликт на интереси с дейността по провеждане на обучение на лицата, които контролира.